

ΕΤΟΣ 69ον

31 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3570)

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στά χέρια του Θεού είναι η ζωή μας. Πιστεύουμε και αφηνόμαστε στή δική του πρόνοια, στή δική του φώτιση. Αυτό όμως δεν σημαίνει μοιρολατρία, παράδοση του έαυτού μας στίς δυνάμεις του κακού. Αντίθετα, σημαίνει κινητοποίηση τής ψυχής, ώστε να αύξάνει εντός μας ο πνευματικός αγώνας μέ τήν προσευχή, τήν αυτοκριτική, τή μετάνοια, τή εύρεση τής ρίζας τών παθών μας, πού έγκειται στήν ύπερηφάνεια και στόν συμβιβασμό μέ τό κακό. Ταυτόχρονα, πίστη σημαίνει κινητοποίηση και όλων τών δυνάμεών μας, ώστε τό κακό να μήν μάς παγιδεύσει. Έπειδή οι άνθρωποι έχουν τήν έντύπωση ότι τό να πιστεύουμε στόν Θεό σημαίνει να μήν σκεφτόμαστε, αλλά να αφήνουμε τόν Θεό να σκέφτεται για έμάς, να μήν ένεργούμε μέ τή θέλησή μας, αλλά να άρκούμαστε στό τί θά λάβουμε από τόν Θεό, ή παράδοσή μας μάς έπισημαίνει ότι χρειάζεται να κάνουμε έμεις ό,τι περνά από τό χέρι μας και να αφήνόμαστε στόν Θεό γι' αυτά πού δέν μπορούμε.

Ή «σαργάνη» πού σώζει

Χαρακτηριστικό είναι τό παράδειγμα τής μεταστροφής του άποστόλου Παύλου. Από διώκτης, έγινε χριστιανός. Από ζηλωτής Ίουδαίος γύρισε τόν τότε γνωστό κόσμο τέσσερις φορές για να κηρύξει τόν Χριστό και μέ λόγια και μέ έργα. Τόν βλέπουμε μετά τή μεταστροφή του, μετά τό όραμα πού είδε πηγαίνοντας στή Δαμασκό τής Συρίας, όταν ο Χριστός του έμφανίστηκε και του ζήτησε να πάψει να τόν καταδιώκει, μετά τήν προσωρινή του τύφλωση, μετά τή βάπτισή του από τόν άπόστολο Άνανία, να κηρύττει στίς συναγωγές τής Δαμασκού ότι ο Ίησους είναι ο υίός του Θεού. Και οι Ίουδαίοι άποφασίζουν να τόν σκοτώσουν, μη μπορώντας να έρμηνεύσουν πώς ο διώκτης γίνεται χριστιανός. Και τότε, όπως άναφέρει και ο ίδιος, οι χριστιανοί άποφασίζουν να τόν φυγαδεύσουν, χρησιμοποιώντας μία σαργάνη: «έν Δαμασκώ ο έθνάρχης

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ια΄ 31-ιβ΄9)

«Ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἶτε ἐν σώματι εἶτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῆι ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρήκῃ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ» (Β΄ Κορ. 11,32-33). «Στὴ Δαμασκὸ, ὁ διοικητὴς ἐκπρὸς-σωπος τοῦ βασιλιᾶ Ἀρέτα ἔβαλε φρουροὺς σὲ ὅλη τὴν πόλιν γιὰ νὰ μέ συλλάβει. Μέσα ὅμως ἀπὸ ἓνα ἄνοιγμα τοῦ τείχους μέ κατέβασαν μέ καλάθι καὶ ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του».

Θυμώμαστε τί θέλει ὁ Θεός

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δείχνει ὅτι ἡ δημιουργικότητα, ἡ ἐξυπνάδα, ἡ εὐρηματικότητα δέν ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὴν πίστη. Τό ἀντίθετο. Ὁ χριστιανός καλεῖται νὰ μὴν ξεδεύει ἄσκοπα τὴ ζωὴ του, νὰ μὴν ἐπιδιώκει τό μαρτύριο, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν τό φοβᾶται. Δέν εἶναι νικητὴς σέ βάρος τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος αὐτός πού πηγαίνει νὰ πεθάνει χωρὶς νὰ χρειάζεται, ἀλλὰ αὐτός πού δέν φοβᾶται τὸν θάνατο. Νικᾷ ὅποιος ἀξιοποιεῖ τὰ χαρίσματα πού τοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός γιὰ νὰ ζήσει, ἀλλὰ κι ἂν χρειαστεῖ νὰ πεθάνει, δέν κάνει πίσω καὶ κρατᾷ στὴν καρδιά του ζωντανὴ τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Ὁ χριστιανός δέν περνᾷ ὅλο του τὸν καιρὸ μόνο μέ προσευχὴ, μέ ἐνασχόληση μέ τὰ τοῦ Θεοῦ. Θυμᾶται ὅμως τό τί θέλει ὁ Θεός σέ ὅποια ἐπιλογή τῆς ζωῆς του, στὴν ἐργασία, στὶς σχέ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογητός στους αἰῶνες, γνωρίζει ὅτι δέν ψεύδομαι. Στή Δαμασκό, ὁ διοικητής πού εἶχε ὀριστεῖ ἀπό τόν βασιλιά Ἀρέτα, φρουροῦσε τήν πόλη τῶν Δαμασκηῶν, ἐπειδή ἤθελε νά μέ συλλάβει, καί μέ κατέβασαν ἀπό τό τεῖχος, ἀπό ἓνα παράθυρο, μέσα σ' ἓνα καλάθι, καί ἔφυγα ἀπό τά χέρια του. Λοιπόν δέν μέ συμφέρει νά καυχίμαι, ἀλλά θά ἔλθω σέ ὀπτασίες καί ἀποκαλύψεις, πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος. Γνωρίζω ἓναν ἄνθρωπο πιστό στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἶτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω, εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει– ἀράχθηκε καί ὑψώθηκε μέχρι τόν τρίτο οὐρανό. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος –εἶτε μέ τό σῶμα εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει– ἀράχθηκε στόν παράδεισο καί ἄκουσε ἄρρητα λόγια, τά ὁποῖα δέν μπορεῖ νά ἐπαναλάβει ἄνθρωπος. Γι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο θά καυχηθῶ, γιά τόν εαυτό μου δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνο γιά τίς ἀδυναμίες μου. Ἀλλά καί ἄν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, γιατί θά πῶ τήν ἀλήθεια. Δυσκολεύομαι ὅμως νά καυχηθῶ μήπως μοῦ καταλογίσει κανεῖς περισσότερα ἀπ' ὅ,τι βλέπει σ' ἐμένα ἢ ἀκούει ἀπό ἐμένα. Καί γιά νά μήν ὑπερηφανεύομαι, λόγω τῶν ὑπερβολικῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ δόθηκε ἓνα ἀγκάθι στό σῶμα μου, ἓνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ, γιά νά μέ χτυπᾶ προκειμένου νά μήν ὑπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό τό ἀγκάθι παρακάλεσα τρεῖς φορές τόν Κύριο νά τό ἀπομακρύνει ἀπό ἐμένα, καί μοῦ εἶπε: Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου τελειοποιεῖται μέσα στήν ἀδυναμία. Πολύ εὐχαρίστως, λοιπόν, θά καυχηθῶ περισσότερο γιά τίς ἀδυναμίες μου, ὥστε νά κατασκηνώσει ἐπάνω μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σεις, στήν καθημερινότητά του, στους πειρασμούς πού ἀντιμετωπίζει. Ἡ ἀσκητική παράδοση τῆς ζωῆς τῶν μοναχῶν εἶναι τρόπος καί θέλει ὅλο τόν χρόνο αὐτοῦ πού διαλέγει νά ἀφιερῶθεῖ σ' αὐτήν. Στόν κόσμο ὅμως ζοῦμε τόν τρόπο τῆς ἀσκήσης, παλεύοντας νά ἀφιερῶσουμε ὅσον περισσότερο χρόνο μποροῦμε στόν Θεό.

Ἀλλάζουμε τόν κόσμο

Οἱ ἐκκοσμικευμένοι ἄνθρωποι, οἱ διανοούμενοι, οἱ ἀμφισβητίες τῆς πίστες, θεωροῦν ὅτι τό νά εἶναι κάποιος χριστιανός σημαίνει νά ἔχει χάσει τή διάθεσή του γιά ζωή. Νά εἶναι παραδομένος σέ μιά διαρκή προσδοκία τοῦ τέλους, τοῦ θανάτου, σέ ἓνα φόβο νά ζήσει. Ὅμως γιά ὅποιον πιστεύει στόν Χριστό δέν ὑπάρχει τέλος, ἀλλά μιά δίψα γιά ζωή πού κινητοποιεῖ τό εἶναι μας. Μᾶς κάνει νά θέτουμε στή διάθεση τῆς πίστες ὅλα μας τά χαρίσματα.

31 Ὀκτωβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.): Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250).

Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίφ († 1754).
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιστ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γάλ. α΄ 11-19. – Εὐαγγέλιον: Λκ. η΄ 41-56.

Τό καλάθῃ, ἡ σαργάνη τοῦ Παύλου, δέν εἶναι ἔνδειξη ὅτι οἱ χριστιανοί φοβόμαστε γιά τόν ἑαυτό μας καί δραπετεύουμε ἀπό τό νά παλέψουμε γιά νά ἀλλάξουμε τόν κόσμο. Ἡ σαργάνη εἶναι ἀπόδειξη διάκρισης. Ὅτι ὁ Θεός θά ἐπιλέξει πότε θά ἔρθει ἡ ὥρα πού ἡ ἀποστολή τοῦ καθενός θά τελειώσει. Μέχρι τότε, καλούμαστε νά δώσουμε ὅλο μας τόν ἑαυτό, ὥστε ἡ ἀλήθεια νά φανερώνεται. Δέν εἶναι ὁ τόπος ἢ ὁ χρόνος πού ζοῦμε τό κλειδί, ἀλλά ὁ τρόπος. Καί οἱ χριστιανοί καλούμαστε, μέσα ἀπό τή σχέση μας μέ τόν Χριστό, νά ἀλλάζουμε οἱ ἴδιοι ὅσο μπορούμε καί νά ἀλλάξουμε τόν κόσμο μας, ὅπου καί ὅταν ὑπάρχει ἀνταπόκριση.

π. Θ.Μ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλλει στήν καλύτερη κατάρτιση ὅσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτουργημάτων, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν.

● Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr